

Rendelkező rész

Azon nemzeti intézkedés, amely a részvényes által befektetett tőke mellett az osztalékot fizető társaság által folyósított munkabér egy részét is magában foglaló számítási alap bizonyos százalékában meghatározott átalányhozam összegéig tőkejövedelemként adóztatja a részvényosztalékot, és ennek keretében nem teszi lehetővé e társaság fióktelepe vagy leányvállalata által valamely harmadik országban alkalmazott munkavállalók munkabérének figyelembevételét, döntően az EK 43. cikk és az azt követő cikkek szerinti letelepedés szabadságát érinti. Nem lehet e cikkekre hivatkozni olyan esetben, amely a tagállam valamely társaságának harmadik országban történő letelepedésére vonatkozik.

(¹) HL C 106., 2005.4.30.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-150/06. sz., Smanor és társai kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott végzése ellen a Smanor SA, Hubert Ségaud és Monique Ségaud által 2007. február 13-án benyújtott fellebbezés

(C-99/07. P. sz. ügy)

(2007/C 170/15)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud (képviselők: J.P Ekeu és L. Roques ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A Bíróság (hatodik tanács) 2007. május 23-i végzésével elutasította a fellebbezést, és elrendelte, hogy a Smanor SA, valamint H. és M. Ségaud maguk viseljék saját költségeiket.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik kibővített tanács) által a T-340/03. sz., France Télécom SA kontra Bizottság ügyben 2007. január 30-án hozott ítélet ellen a France Télécom SA által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

(C-202/07. P. sz. ügy)

(2007/C 170/16)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: a France Télécom SA, korábban a Wanadoo Interactive SA (képviselők: O.W. Bouwer, H. Calvet, J. Philippe és T. Janssens ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága által a T-340/03. sz., Franca Télécom SA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét, amelyben elutasította az [EK 82.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.233 Wanadoo Interactive-ügy) 2003. július 16-án hozott bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet;
- és következésképpen:
 - vagy utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és kötelezze új ítélet hozatalára; vagy
 - adjon helyt a felperes által az elsőfokú eljárásban benyújtott kérelmeknek, és hozzon az [EK 82.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.233 Wanadoo Interactive ügy) 2003. július 16-án hozott bizottsági határozatot megsemmisítő jogerős ítéletet; továbbá
 - kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes hét jogalapot hoz fel fellebbezése alátámasztására.

Első jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a veszteségek megtérülésének lehetőségére vonatkozó indokolási kötelezettségét, amelyet a versenytársak áraihoz való igazodással kapcsolatos jog bizonyítása kapcsán kellett volna bizonyítani, és amelyet az Elsőfokú Bíróság minden indokolás nélkül utasított el.

A felperes második jogalapjában fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 82. cikket azzal, hogy elutasította a Wanadoo azon jogát, hogy árait jóhiszeműen versenytársainak áraihoz igazítsa. Ezt a jogot maga a Bizottság határozathozatali gyakorlata, a Bíróság ítélkezési gyakorlata, valamint a szakirodalom, illetve a francia versenyhatóságok is elismerik, és amely jog gyakorlása egyébiránt a felperes egyetlen lehetősége volt arra, hogy a piacon megőrizze versenyképességét.

A felperes harmadik jogalapjában fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság azzal is megsértette az EK 82. cikket, hogy nem bírálta felül a Bizottság által a költségfedezet kiszámítása tekintetében alkalmazott módszert, ami eltorzította a felfaló árpolitika vizsgálatának a Bíróság által megkövetelt tesztjét. A Bizottság által használt módszer ugyanis nem teszi lehetővé annak feltárását, hogy a Wanadoo által szerzett előfizetők előfizetésük időtartama alatt nyereséget vagy veszteséget okoztak-e az utóbbinak.

Negyedik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette mind az EK 82. cikket, mind a reá háruló indokolási kötelezettséget annak megállapításával, hogy a jogsértés állítólagos időtartama után keletkezett költségek és bevételek nem vehetők figyelembe. Éppen a bevételek és költségek időbeli korlátozása alapján állapította meg helytelenül a Bizottság a jogsértés fennállását.

Ötödik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette mind az EK 82. cikket, mind a reá háruló indokolási kötelezettséget annak megállapításával, hogy egy ár akkor is felfaló lehet, ha ez az érintett vállalkozás piaci részesezésének jelentős csökkenésével jár. Az ilyen ár nem tekinthető úgy, hogy az a versenytárs vállalkozások piacról való kiszorításához vezethet.

Hatodik jogalapjában a felperes fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság az állítólagos felfaló árpolitikára vonatkozó terv kapcsán egyszerre ferdítette el a tényállás értékeléséhez rendelkezésére álló bizonyítékokat, és sértette meg az EK 82. cikket. A hivatkozott cikk ugyanis a versenytársak kiszorítására vonatkozó terv objektív felismerhetőségét követeli meg, amelyet nem helyettesíthet az erőfölénnyel való visszaélés kimondottan szubjektív megközelítése.

Végül hetedik jogalapjában a felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság az EK 82. cikket nem csak azzal sértette meg, hogy megállapította, hogy a veszteség megtérülése lehetőségének bizonyítása nem képezte a felfaló piaci árak alkalmazása megállapításának előfeltételét, hanem azzal is, hogy összekeverte a Bizottság által a fenti veszteségek megtérülésének lehetőségére vonatkozóan nyújtott bizonyítékot az érintett vállalkozás által az e veszteségek megtérülésének lehetetlenségére vonatkozóan nyújtott bizonyítékkal.

2007. április 23-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-214/07. sz. ügy)

(2007/C 170/17)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: C. Giolito meghatalmazott)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel az előírt határidőn belül nem tett eleget a nehéz helyzetben lévő vállalatok átvételével kapcsolatban Franciaország által alkalmazott támogatási rendszerről (C[2003] 4636. állami támogatás) szóló 2003. december 16-i bizottsági határozatban ⁽¹⁾ foglaltaknak – nem teljesítette a hivatkozott határozat

5. és 6. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 249. cikkének negyedik bekezdéséből és 10. cikkéből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság keresetének alátámasztására kiemeli, hogy az alperes nem tette meg a bizottsági határozat gyors és hatékony végrehajtásának biztosításához szükséges intézkedéseket, mivel az annak elfogadását követő több mint három évben a Francia Állam által nyújtott jogellenes támogatás a legkisebb mértékben sem került visszatérítésre. Egy ilyen helyzet egyértelműen ellentmond az EK 249. cikk negyedik bekezdésének és az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/99/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 14. cikke (1) és (3) bekezdésének.

Az 1993-at követő időszak tekintetében pedig az alperes nem hivatkozhat a 2003. december 16-i határozat végrehajtásának teljes lehetetlenségére. Egyrészt ugyanis a francia hatóságok ténylegesen nem hoztak intézkedéseket a vitatott támogatások visszatérítésére, mivel a beszédsi utalványokat még csak el sem küldték az adósoknak. Másrészt e hatóságok nem hivatkozhatnak az érintett támogatások kedvezményezettjeinek meghatározásával kapcsolatos nehézségekre sem, mivel adóhatóságként könnyen számszerűsíthették volna az adómentesség mértékét, amelyben az említett kedvezményezettek részesültek.

Mindenesetre a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a végrehajtás teljes lehetetlenségének feltétele nem teljesül, ha az alperes állam arra szorítkozik, hogy azokról a jogi, politikai és gyakorlati nehézségekről tájékoztatja a Bizottságot, amelyeket a támogatás visszatérítését elrendelő határozat végrehajtása előidéz anélkül, hogy e támogatás összegének visszatérítése érdekében a szóban forgó vállalkozásoknál ténylegesen eljárta volna, és a Bizottságnak a határozat végrehajtásának olyan alternatív módozatait javasolta volna, amelyek ezen nehézségek legyőzését lehetővé tennék.

⁽¹⁾ HL 2004., L 108., 38. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2007. május 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jörn Petersen kontra Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(C-228/07. sz. ügy)

(2007/C 170/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)